

พระธรรมดาเนียล - หมายเลขหก

เยโฮยาคิม

Jeff Pippenger

2023-12-01

พระธรรมดาเนียลและวิวรณ์เป็นหนังสือเล่มเดียวกัน ในความหมายเดียวกับที่พระคัมภีร์เป็นหนังสือเล่มเดียว ประกอบด้วยพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่.

“ประวัติแห่งพระชนมชีพ การสิ้นพระชนม์ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู

ในฐานะพระบุตรของพระเจ้า

ไม่อาจพิสูจน์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ได้หากปราศจากหลักฐานที่มีอยู่ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม

พระคริสต์ทรงได้รับการเปิดเผยในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมอย่างชัดเจนพอ ๆ

กับในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ ฝ่ายหนึ่งเป็นพยานถึงพระผู้ช่วยให้รอดผู้จะเสด็จมา ขณะที่อีกฝ่ายหนึ่งเป็น

พยานถึงพระผู้ช่วยให้รอดผู้ได้เสด็จมาแล้วตามลักษณะอย่างที่ยบรดาผู้เผยพระวจนะได้พยากรณ์ไว้

เพื่อจะเข้าใจแผนการแห่งการไถอย่างซาบซึ้ง จำเป็นต้องเข้าใจพระคัมภีร์แห่งพันธสัญญาเดิมอย่างถ่องแท้

แสงอันรุ่งโรจน์จากอดีตแห่งคำพยากรณ์นั้นเองที่ส่องให้เห็นพระชนมชีพของพระคริสต์และคำสอนของพระ

คัมภีร์พันธสัญญาใหม่ด้วยความชัดเจนและความงดงาม

การอัศจรรย์ทั้งหลายของพระเยซูเป็นหลักฐานถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์ แต่หลักฐานที่หนักแน่นที่สุด

ว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ไถของโลกนั้นพบได้ในคำพยากรณ์ของพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมเมื่อเปรียบเที

ยกับประวัติศาสตร์ของพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ พระเยซูตรัสกับพวกยิวว่า ‘จงค้นดูพระคัมภีร์

เพราะท่านทั้งหลายคิดว่าในพระคัมภีร์นั้นมีชีวิตนิรันดร์ และพระคัมภีร์นั้นเองเป็นพยานถึงเรา’ ในเวลานั้น

ยังไม่มีพระคัมภีร์อื่นใดนอกจากพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม ด้วยเหตุนี้

พระบัญชาของพระผู้ช่วยให้รอดจึงชัดเจน” Spirit of Prophecy, volume 3, 211.

หลักฐานอันหนักแน่นที่สุดว่า พระคริสต์ทรงเป็นผู้ไถและทรงเป็นอะไรนั้น ปรากฏเมื่อคำพยากรณ์แห่งพันธสัญญา

เดิมถูกนำมาเปรียบเทียบกับความสำเร็จตามคำพยากรณ์เหล่านั้นในประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญาใหม่

นั้นใดก็ฉันนั้น ในความสัมพันธ์ระหว่างพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์ด้วย

“ในพระธรรมวิวรณ์ หนังสือทั้งปวงของพระคัมภีร์มาบรรจบกันและสิ้นสุดลง ณ

ที่นี้คือส่วนที่เติมเต็มของพระธรรมดาเนียล เล่มหนึ่งเป็นคำพยากรณ์ อีกเล่มหนึ่งเป็นการเปิดเผย”

กิจการของอัครทูต, 585.

คำว่า “complement” หมายถึงการทำให้ถึงความสมบูรณ์พร้อม

การสำเร็จเป็นจริงของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมเป็น “หลักฐาน” ที่ “หนักแน่นที่สุด” แห่ง

“เทวภาพ” ของพระคริสต์ หลักฐานที่หนักแน่นที่สุดถึงความเป็นเทวภาพของคำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียล

คือการสำเร็จเป็นจริงของคำพยากรณ์เหล่านั้นดังที่แสดงไว้ในพระธรรมวิวรณ์

คำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียลได้รับการดำเนินต่อในพระธรรมวิวรณ์

และถูกทำให้ถึงความสมบูรณ์พร้อมในยุคนสุดท้าย เมื่อการสำแดงของพระเยซูคริสต์ถูกเปิดเผยแล้ว

“พระธรรมวิวรณ์เป็นหนังสือที่ถูกผนึกไว้ แต่ก็ยังเป็นหนังสือที่ถูกเปิดออกด้วยเช่นกัน

พระธรรมนี้บันทึกเหตุการณ์อันน่าอัศจรรย์ที่กำลังจะเกิดขึ้นในวาระสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้

คำสอนของหนังสือนี้มีความแน่นอน มิใช่เป็นสิ่งที่ลึกลับและไม่อาจเข้าใจได้

ในพระธรรมนี้ได้หยิบยกแนวคำพยากรณ์เส้นเดียวกันกับที่มีอยู่ในพระธรรมดาเนียลขึ้นมาอีก

คำพยากรณ์บางประการพระเจ้าได้ทรงกล่าวไว้ เพื่อทรงแสดงว่าจำเป็นต้องให้ความสำคัญแก่สิ่งเหล่านั้น

องค์พระผู้เป็นเจ้ามิได้ทรงกล่าวสิ่งใดซึ่งปราศจากความสำคัญยิ่งใหญ่อันใด” Manuscript Releases, เล่ม 9, 8.

ในปีที่สามแห่งรัชกาลเยโฮยาคิมกษัตริย์แห่งยูดาห์
เนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ยกมาถึงกรุงเยรูซาเล็ม และล้อมเมืองนั้นไว้ ดาเนียล 1:1

ข้อแรกของพระธรรมดาเนียลมีข้อมูลเชิงพยากรณ์อย่างอุดมสมบูรณ์เมื่อพิจารณาอย่างถูกต้อง
เราจะเริ่มการพิจารณาของเราด้วยเยโฮยาคิม

เยโฮยาคิมเป็นกษัตริย์องค์แรกในบรรดากษัตริย์สามองค์สุดท้ายของยูดาห์ ด้วยเหตุนี้
เขาจึงเป็นตัวแทนของชาวสารทศวรรคองค์ที่หนึ่ง โอรสของเขาคือเยโฮยาคิน
ซึ่งเป็นที่รู้จักด้วยในชื่อเยโคนิยาห์หรือโคนิยาห์ เป็นตัวแทนของชาวสารทศวรรคองค์ที่สอง
หลังจากเยโฮยาคินก็คือเศเดคิยาห์ ผู้เป็นกษัตริย์องค์สุดท้ายในบรรดากษัตริย์สามองค์สุดท้ายของยูดาห์
เศเดคิยาห์เป็นตัวแทนของชาวสารทศวรรคองค์ที่สาม
มีพยานเชิงพยากรณ์หลายประการที่ยืนยันว่าเยโฮยาคิมเป็นสัญลักษณ์ของชาวสารทศวรรคองค์ที่หนึ่ง
การเข้าใจข้อพิสูจน์เหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญ
เพราะสิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่าข้อแรกของดาเนียลบทที่หนึ่งกำลังชี้ถึงชาวสารทศวรรคองค์ที่หนึ่ง และข้อเท็จจริงนั้นเป็น
หลักยึดที่ทำให้สามารถเข้าใจบทแรกว่าเป็นชาวสารทศวรรคองค์ที่หนึ่งแห่งวิวรรณ์บทที่สิบสี่
เราจะเริ่มต้นที่พงศาวดารฉบับที่สอง

และบรรดาผู้ที่รอดพ้นจากคัมดาบนั้น พระองค์ทรงกวาดไปยังบาบิโลน
และที่นั่นเขาทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของพระองค์และของพระราชโอรสทั้งหลายของพระองค์
จนถึงรัชกาลแห่งราชอาณาจักรเปอร์เซีย ทั้งนี้เพื่อให้พระวณะของพระยาห์เวห์ทางปากของเยเรมีย์สำเร็จ
จนกว่าแผ่นดินจะได้ชื่นชมสบาโตทั้งหลายของตน เพราะตลอดเวลาที่แผ่นดินนั้นร้างเปล่าอยู่
ก็ได้ถือสบาโต เพื่อให้ครบเจ็ดสิบปี 2 พงศาวดาร 36:20, 21

การเป็นเชลยในบาบิโลนเป็นเวลาสิบเจ็ดปีนั้น
ก็เพื่อให้แผ่นดินได้ชื่นชมกับปีสบาโตซึ่งมิได้ถือปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในเลวีนิติ บทที่ยีสิบห้า
ปีสบาโตเจ็ดสิบปีรวมเป็นสี่ร้อยเก้าสิบปี ซึ่งอิสราเอลในสมัยโบราณได้ละเลยข้อบัญชาของเลวีนิติ บทที่ยีสิบห้า
ตลอดสี่ร้อยเก้าสิบปีแห่งการกบฏได้ล่วงมาก่อนช่วงเวลาเจ็ดสิบปีแห่งการเป็นเชลย เมื่อสิ้นสุดสี่ร้อยเก้าสิบปีนั้น
กษัตริย์สามองค์จะถูกทำให้อยู่ใต้อำนาจของเนบูกัดเนสซาร์.

เมื่อสิ้นสุดเจ็ดสิบปีแห่งการเป็นเชลย องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงยกชูไซรัสขึ้น ผู้ซึ่งเป็นกษัตริย์องค์แรกในบรรดากษัตริย์สามองค์ที่จะมีพระราชกฤษฎีกาให้อิสราเอลกลับไปและสร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่
อารทาเซอร์ซีสเป็นกษัตริย์องค์ที่สามในบรรดากษัตริย์ทั้งสามนั้น
และพระองค์ได้ทรงประกาศกฤษฎีกาครั้งที่สามในปี 457 ก่อน ค.ศ.
กฤษฎีกาครั้งที่สามนั้นได้เริ่มต้นช่วงเวลาสองพันสามร้อยปีแห่งดาเนียล บทที่แปด และข้อที่สิบสี่ ในปี 1798
การสิ้นสุดครั้งแรกแห่งพระพิโรธได้สิ้นสุดลง หนังสือดาเนียลถูกเปิดเผย
และทศวรรคองค์แรกในบรรดาทศวรรคสามองค์ก็มาถึง ทศวรรคองค์ที่สามมาถึงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ.
1844

กษัตริย์สามองค์สุดท้ายของยูดาห์ล้วนเผชิญหน้ากับเนบูกัดเนสซาร์ และเมื่อถึงการเป็นเชลยของเยโฮยาคิม
ระยะเวลาครบเจ็ดสิบปีก็ได้เริ่มต้นขึ้น มันดำเนินต่อไปจนกระทั่งบาบิโลนถูกทำลาย และแม่ทัพ (ไซรัส)
ผู้ซึ่งได้ทำลายบาบิโลน และไม่นานหลังจากนั้นก็ได้ออกเป็นกษัตริย์
ได้ประกาศกฤษฎีกาฉบับแรกในบรรดาสามฉบับ
กฤษฎีกาฉบับที่สามเป็นจุดเริ่มต้นของคำพยากรณ์เรื่องเวลาเย็นและเวลาเช้า

ซึ่งสิ้นสุดลงพร้อมกับการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สามในบรรดาสามองค์
พระคริสต์ทรงระบุดจบให้สัมพันธ์กับจุดเริ่มต้นอยู่เสมอ

การเริ่มต้นของเจ็ดสิบปีเกิดขึ้นพร้อมกับการเข้าสู่โจมกรุงเยรูซาเล็มครั้งแรกของเนบูคัดเนสซาร์
การสิ้นสุดของเจ็ดสิบปีถูกกำหนดไว้ด้วยการล่มสลายของบาบิโลน การทำลายกรุงเยรูซาเล็มครั้งสุดท้ายและโด
ยสมบูรณ์ตมมาถึงกษัตริย์องค์ที่สามในบรรดากษัตริย์สามองค์ซึ่งล้วนถูกเนบูคัดเนสซาร์เข้าสู่โจมมาแล้ว
การทำลายกรุงเยรูซาเล็มนั้นเป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป
กษัตริย์สามองค์สุดท้ายเป็นสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์หนึ่งเดียว
ในความหมายที่ว่าพวกเขาทั้งหมดล้วนถูกเนบูคัดเนสซาร์เข้าสู่โจม
พวกเขาเป็นแบบอย่างของกษัตริย์ทั้งสามซึ่งล้วนเป็นสัญลักษณ์เดียวกัน
เช่นเดียวกับทูตสวรรค์สามองค์ในตอนปลายของสองพันสามร้อยวัน

“พระราชกฤษฎีกานั้นพบได้ในเอสราบทที่เจ็ด ข้อ 12-26
พระราชกฤษฎีกานี้ในรูปแบบที่สมบูรณ์ที่สุดได้ทรงประกาศโดยอารทาเซอร์ซีส กษัตริย์แห่งเปอร์เซีย ในปี
457 ก่อน ค.ศ. แต่ในเอสรา 6:14 กล่าวว่าพระเนเวศขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่กรุงเยรูซาเล็มได้ถูกสร้างขึ้น
'ตามพระบัญชา [พระราชกฤษฎีกา, 'เซอโรก] ของไซรัส ดาโรัส และอารทาเซอร์ซีส
กษัตริย์แห่งเปอร์เซีย' กษัตริย์ทั้งสามพระองค์นี้ โดยการทรงริเริ่ม การทรงยืนยันซ้ำ
และการทรงทำให้พระราชกฤษฎีกาสมบูรณ์
ได้นำพระราชกฤษฎีกานั้นไปสู่ความครบถ้วนสมบูรณ์ตามที่คำพยากรณ์กำหนดไว้
เพื่อเป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของ 2300 ปี เมื่อถือเอาปี 457 ก่อน ค.ศ.
ซึ่งเป็นเวลาที่พระราชกฤษฎีกาเสร็จสมบูรณ์แล้ว เป็นวันที่ของพระบัญชา
ก็เห็นได้ว่าทุกรายละเอียดที่คำพยากรณ์กล่าวไว้เกี่ยวกับเจ็ดสิบปีได้สำเร็จครบถ้วนแล้ว” The
Great Controversy, 326.

ซิสเตอร์ไวท์ซีให้เห็นว่า พระราชกฤษฎีกาทั้งสามฉบับนั้นจำเป็นต่อความสมบูรณ์ของคำพยากรณ์
เธออธิบายความสัมพันธ์ของพระราชกฤษฎีกาเหล่านั้นต่อกัน
และในการกระทำนั้นก็ได้ชี้ให้เห็นลักษณะทางไวยากรณ์ของคำภาษาฮีบรูว่า “ความจริง” เธอกล่าวว่า
พระราชกฤษฎีกาฉบับแรกเป็นการริเริ่ม พระราชกฤษฎีกาฉบับที่สองเป็นการยืนยันอีกครั้ง
และพระราชกฤษฎีกาฉบับที่สามทำให้ “ทุกรายละเอียดของคำพยากรณ์เกี่ยวกับเจ็ดสิบปี” ครบบริบูรณ์
คำภาษาฮีบรูว่า “ความจริง” เกิดขึ้นจากการประกอบกันของอักษรตัวแรก ตัวที่สิบสาม
และตัวสุดท้ายของอักษรฮีบรู พระราชกฤษฎีกาฉบับแรกเป็นการริเริ่ม ฉบับที่สองเป็นการยืนยันอีกครั้ง
และพระราชกฤษฎีกาฉบับสุดท้ายทำให้คำพยากรณ์นั้นครบบริบูรณ์
พระราชกฤษฎีกาทั้งสามฉบับบรรจกลายเซ็นของอัลฟาและโอเมกาไว้
และสิ่งเหล่านั้นก็สำเร็จสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดคำพยากรณ์เจ็ดสิบปีแห่งการเป็นเชลยในบาบิโลน
แม้ว่าพระราชกฤษฎีกาฉบับที่สามจะมาถึงภายหลังจากที่เจ็ดสิบปีสิ้นสุดลงไปนานแล้วก็ตาม
พระราชกฤษฎีกาทั้งสามฉบับมีลักษณะก้าวหน้า และแม้ว่าจะเป็นพระราชกฤษฎีกาสามฉบับ
แต่ก็ยังคงเป็นสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์อันเดียวกัน

ทูตสวรรค์องค์แรกมาถึงในปี 1798 ทูตสวรรค์องค์ที่สองมาถึงในฤดูใบไม้ผลิของปี 1844
และทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึงในวันที่ 22 ตุลาคม 1844
ทูตสวรรค์ทั้งสามองค์นั้นเป็นสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์เดียวกัน
ซึ่งเป็นตัวแทนของชาวประเสริฐนิกายแห่งพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบสี่

“ชาวสารฉบับที่หนึ่งและฉบับที่สองได้ถูกประกาศในปี 1843 และ 1844
และบัดนี้เรากำลังอยู่ภายใต้การประกาศของชาวสารฉบับที่สาม;

แต่ข่าวสารทั้งสามนั้นยังคงต้องได้รับการประกาศต่อไป.

บัดนี้ก็จำเป็นอย่างไม่ต่างจากเมื่อก่อนเลยที่จะต้องกล่าวซ้ำแก่บรรดาผู้ที่กำลังแสวงหาความจริง.

เราจะต้องแปลงเสียงคำประกาศนั้นทั้งด้วยปากกาและด้วยวาจา โดยแสดงลำดับของข่าวสารเหล่านั้น

และการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์ต่าง ๆ ที่นำเราไปสู่ข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม.

จะมีฉบับที่สามโดยปราศจากฉบับที่หนึ่งและฉบับที่สองไม่ได้.

ข่าวสารเหล่านี้เราจะต้องมอบแก่ชาวโลกผ่านทางสิ่งพิมพ์และคำบรรยาย โดยชี้ให้เห็นตามแนวประวัติศาสตร์แห่งคำพยากรณ์ถึงสิ่งทั้งหลายที่ได้เกิดขึ้นแล้วและสิ่งทั้งหลายที่จะเกิดขึ้น." Selected Messages, book 2, 104, 105.

กษัตริย์สามองค์สุดท้ายของยูดาห์เป็นสัญลักษณ์เดียวกัน

เพราะพวกเขาทุกองค์ต่างถูกกษัตริย์แห่งบาบิโลนนำให้อยู่ใต้บังคับในระดับที่แตกต่างกัน

กษัตริย์สามองค์สุดท้ายของยูดาห์ พระราชกฤษฎีกาทั้งสาม และทูตสวรรค์ทั้งสาม

แม้จะแยกกันเป็นสามอย่างชัดเจน ก็ยังได้รับการนำเสนอในฐานะสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์เดียวกันด้วย

กษัตริย์สามองค์สุดท้ายเป็นส่วนหนึ่งของบริบทเชิงพยากรณ์แห่งจุดเริ่มต้นของคำพยากรณ์เรื่องการเป็นเชลยเจ็ดสิบปี และด้วยเหตุนี้ กษัตริย์เหล่านั้นจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของจุดเริ่มต้นซึ่งเป็นภาพประกอบของจุดสิ้นสุดแห่งการเป็นเชลยเจ็ดสิบปีนั้น การเป็นเชลยเริ่มต้นขึ้นด้วยการตกอยู่ใต้อานาจอย่างต่อเนื่องของกษัตริย์สามองค์ และสิ้นสุดลงด้วยการทำลายอาณาจักรและนครหลวงของมัน

จุดสิ้นสุดของคำพยากรณ์เป็นเครื่องหมายถึงการทำลายชนชาติและนครหลวงของบาบิโลน

ซึ่งเป็นเครื่องหมายถึงการมาถึงของกฤษฎีกาสามประการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

จุดเริ่มต้นของคำพยากรณ์สองพันสามร้อยปีถูกกำหนดไว้ด้วยกฤษฎีกาสามประการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

และเป็นภาพประกอบของจุดสิ้นสุดแห่งคำพยากรณ์สองพันสามร้อยปี

ซึ่งประกอบด้วยข่าวสารสามประการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ทูตสวรรค์สามองค์ และข่าวสารสามประการของพวกเขาตามลำดับ ได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างล่วงหน้าโดยกษัตริย์สามองค์และราชกฤษฎีกาสามฉบับที่ดำเนินไปตามลำดับของพวกเขา

กษัตริย์สามองค์ผู้ประกาศราชกฤษฎีกาสามฉบับของตนตามลำดับนั้น

ได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างล่วงหน้าโดยกษัตริย์สามองค์ที่ดำเนินไปตามลำดับ

ซึ่งแต่ละองค์ต่างได้นำเสนอข่าวสารแห่งการกบฏของตนต่อเนบูคัดเนสซาร์ ข่าวสารแห่งการกบฏสามประการ

ได้เป็นแบบอย่างล่วงหน้าของราชกฤษฎีกาสามฉบับ

ซึ่งในทางกลับกันได้เป็นแบบอย่างล่วงหน้าของข่าวสารสามประการ ประการหนึ่งเริ่มต้นคำพยากรณ์เจ็ดสิบปี

ซึ่งในทางกลับกันสิ้นสุดลงพร้อมกับการเริ่มต้นของคำพยากรณ์สองพันสามร้อยปี

ซึ่งสิ้นสุดลงเมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึงในปี 1844 เจ็ดสิบปีที่แผ่นดินจะได้ชื่นชมสะบาโตของตนนั้น

ไม่อาจแยกออกจากวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ได้

เยโฮยาคิมเป็นตัวแทนของพระราชกฤษฎีกาฉบับแรกของไซรัส

และยังเป็นตัวแทนของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งในวิวรณ์บทที่สิบสี่ด้วย นอกเหนือจากนี้

พยานทั้งสามของกษัตริย์ยูดาห์สามองค์สุดท้าย พระราชกฤษฎีกาทั้งสาม และข่าวสารของทูตสวรรค์ทั้งสาม

ได้ให้ข้อมูลที่แม่นยำเกี่ยวกับสัญลักษณ์ของเยโฮยาคิม เพราะประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ของทูตสวรรค์ทั้งสาม

นั้นได้รับการกำหนดหมายไว้อย่างพิถีพิถันยิ่งโดยการดลใจ ข่าวสารทั้งสามล้วนมีการมาถึงในประวัติศาสตร์

และภายหลังจากนั้นก็มีการเสริมอำนาจในประวัติศาสตร์ด้วย

ทูตสวรรค์องค์แรกมาถึงในปี ค.ศ. 1798 และได้รับการเสริมอำนาจเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840

พร้อมด้วยการยืนยันหลักการวันหนึ่งเท่ากับหนึ่งปี.

“ในปี ค.ศ. 1840

ความสำเร็จของคำพยากรณ์อันน่าทึ่งอีกประการหนึ่งได้ปลุกเร้าความสนใจอย่างกว้างขวางสองปีก่อนหน้านั้น โจเซฟฮาห์ ลิตซ์ หนึ่งในศาสตราจารย์ชั้นนำผู้ประกาศเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สอง ได้ตีพิมพ์คำอธิบายพระธรรมวิวรรณ์ บทที่ 9 โดยพยากรณ์ถึงการล่มสลายของจักรวรรดิออตโตมัน ตามการคำนวณของเขา อำนาจนี้จะถูกโค่นล้ม... ในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 เมื่ออำนาจของออตโตมันในกรุงคอนสแตนติโนเปิลอาจคาดหมายได้ว่าจะถูกทำลายลง และข้าพเจ้าเชื่อว่าเรื่องนี้จะปรากฏว่าเป็นเช่นนั้น”

“ในเวลาที่ได้กำหนดไว้อย่างแน่นอนนั้น ตรรกะโดยทางเอกอัครราชทูตของตน ได้ยอมรับการคุ้มครองจากมหาอำนาจพันธมิตรแห่งยุโรป และด้วยเหตุนี้จึงได้ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของบรรดาประชาชาติคริสเตียน เหตุการณ์นั้นได้ทำให้คำพยากรณ์สำเร็จตรงตามที่กล่าวไว้ทุกประการ เมื่อเรื่องนี้เป็นที่รับรู้กัน ผู้คนเป็นอันมากก็เชื่อมั่นในความถูกต้องของหลักการตีความคำพยากรณ์ซึ่งมิลเลอร์และผู้ร่วมงานของเขาได้นำมาใช้ และขบวนการเสด็จมาจึงได้รับแรงผลักดันอันน่าอัศจรรย์ บรรดาผู้มีความรู้และมีฐานะได้ร่วมกับมิลเลอร์ ทั้งในการเทศนาและในการตีพิมพ์ที่ศนะของเขา และตั้งแต่ปี 1840 ถึง 1844 งานนั้นได้ขยายออกไปอย่างรวดเร็ว” The Great Controversy, 334, 335.

ทูตสวรรค์องค์แรกมาถึงพร้อมกับประกาศการเริ่มต้นของการพิพากษาในปี ค.ศ. 1798 แต่ข่าวสารนั้นตั้งอยู่บนข้อสันนิษฐานถึงความถูกต้องของการระบุของวิลเลียม มิลเลอร์ว่า หนึ่งในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์หมายถึงหนึ่งปี หลักการนั้นได้รับการยืนยัน “ในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840” และข่าวสารแรกก็ได้รับฤทธิ์อำนาจ เมื่อคำพยากรณ์เรื่องการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในปีพระคัมภีร์ ค.ศ. 1843 ซึ่งยึดออกไปถึงปี ค.ศ. 1844 ล้มเหลว ทูตสวรรค์องค์ที่สองแห่งพระธรรมวิวรรณ์ บทที่สิบสี่ก็มา เมื่อคำพยากรณ์ในฤดูใบไม้ผลิของปี ค.ศ. 1844 ล้มเหลว คริสตจักรโปรเตสแตนต์ทั้งหลายได้ปฏิเสธกฎของมิลเลอร์เรื่องหนึ่งวันแทนหนึ่งปี และกลายเป็นบุตรสาวทั้งหลายของบาบิโลน หลังจากนั้นข่าวสารนั้นก็ได้รับฤทธิ์อำนาจในฤดูร้อนของปี ค.ศ. 1844 เมื่อถูกรวมเข้ากับข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืน เมื่อข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืนสำเร็จครบถ้วนในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ทูตสวรรค์องค์ที่สามก็มาพร้อมกับข่าวสารของท่าน

เนื่องด้วยการไม่เชื่อฟังของแอ็ดเวนติสท์แห่งเลาดีเซียในปี 1863 ประชากรของพระเจ้าจึงถูกกำหนดให้ต้องดำเนินเข้าประวัติศาสตร์แห่งการพเนจรในถิ่นทุรกันดารของอิสราเอลโบราณ การเสริมกำลังแห่งสารที่สามจะรอคอยจนถึงวันที่ 11 กันยายน 2001 สารทั้งสามแต่ละสารเข้ามาในประวัติศาสตร์ และภายหลังจากนั้นจึงได้รับการเสริมกำลัง

เยโฮยาคิมและไซรัสเป็นตัวแทนของการเสริมกำลังแก่ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง มิใช่การมาถึงของทูตสวรรค์นั้น แม้เยโฮยาคิมจะเป็นกษัตริย์องค์แรกในบรรดากษัตริย์สามองค์สุดท้ายของยูดาห์ และแม้เขาจะเป็นตัวแทนของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง ลักษณะเชิงพยากรณ์ที่เขาแสดงออก รวมทั้งที่ไซรัสแสดงออกด้วย บ่งชี้ว่าทั้งสองต่างเป็นสัญลักษณ์ของการเสริมกำลังแก่ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง และมีใช่สัญลักษณ์ของการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง การมาถึงของข่าวสารแรกในประวัติศาสตร์ของเยโฮยาคิมคือมนัสเสห์ กษัตริย์องค์แรกในบรรดากษัตริย์เจ็ดองค์สุดท้ายของยูดาห์

กษัตริย์เจ็ดองค์ได้มาก่อนการทำลายกรุงเยรูซาเล็มอย่างสิ้นเชิงและครั้งสุดท้าย กษัตริย์เจ็ดองค์นั้นเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์ที่ดำเนินไปเป็นลำดับขั้น ดังเช่นประวัติศาสตร์ที่พวกเขาเป็นแบบอย่างไว้ตั้งแต่ปี 1798 ถึงปี 1844 ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งมาถึงในปี 1798

และองค์ที่สามมาถึงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 1798 ถึงปี 1844 คือประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง ประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่สามเริ่มต้นในปี 1844 เมื่อซิสเตอร์ไวท์ระบุความหมายเชิงสัญลักษณ์ของฟ้าร้องทั้งเจ็ดในวิวรณ์ บทที่สิบ นางกล่าวว่าฟ้าร้องทั้งเจ็ดนั้นเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง แต่ไม่ใช่ของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

“ความสว่างพิเศษที่ประทอนแก่ยอห์น ซึ่งได้ถูกสำแดงออกในฟ้าร้องทั้งเจ็ดนั้น เป็นการพรรณนาถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะเกิดขึ้นภายใต้ข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ประวัติศาสตร์ของฟ้าร้องทั้งเจ็ดในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบ เน้นย้ำประวัติศาสตร์แห่งการเสริมกำลังของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 จนถึงความผิดหวังอันยิ่งใหญ่เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 แต่อย่างไรก็ดี ประวัติศาสตร์นั้นก็ครอบคลุมประวัติศาสตร์ทั้งหมดของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองด้วยการประยุกต์ใช้โดยทั่วไปของฟ้าร้องทั้งเจ็ดคือ ฟ้าร้องทั้งเจ็ดเป็นตัวแทนช่วงเวลาตั้งแต่ ค.ศ. 1798 จนถึงวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ประวัติศาสตร์แห่งการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งตั้งแต่ ค.ศ. 1798 จนถึงความผิดหวังอันยิ่งใหญ่ คือประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง และในเชิงพยากรณ์ได้ถูกนำเสนอเป็นฟ้าร้องทั้งเจ็ด ฟ้าร้องทั้งเจ็ดยังได้รับการเป็นแบบอย่างล่วงหน้าโดยกษัตริย์เจ็ดองค์สุดท้ายแห่งยูดาห์ด้วย กษัตริย์สามองค์สุดท้ายในบรรดากษัตริย์เหล่านั้น มิได้เพียงแต่บ่งชี้ถึงกษัตริย์ที่สืบต่อกันตามลำดับเท่านั้น แต่เมื่อรวมกันแล้ว พวกเขาเป็นสัญลักษณ์เดียว ซึ่งประกอบด้วยองค์แรก องค์กลาง และองค์สุดท้าย.

ในประวัติศาสตร์ของข่าวของทูตสวรรค์สามองค์ ข่าวสารแรกได้รับการประทานฤทธิ์เดชเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 และทั้งเยโฮยาคิมและไซรัสต่างเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของเหตุการณ์นั้น

เราจะดำเนินการชี้ให้เห็นความจริงอันสำคัญยิ่งเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป

“นักศึกษาทุกคนควรนุญนอมไว้ซึ่งความซื่อตรงอันเคร่งครัด จิตใจทุกดวงควรหันไปสู่พระวณะของพระเจ้าที่ทรงสำแดงไว้ด้วยความเอาใจใส่อย่างเคารพยำเกรง แสงสว่างและพระคุณจะประทอนแก่ผู้ที่เชื่อฟังพระเจ้าเช่นนี้ เขาทั้งหลายจะเห็นสิ่งอัศจรรย์จากพระราชบัญญัติของพระองค์ ความจริงอันยิ่งใหญ่ซึ่งถูกละเลยและไม่เป็นที่ประจักษ์มาตั้งแต่วันเพ็นเทคอสต์ จะส่องประกายออกมาจากพระวณะของพระเจ้าในความบริสุทธิ์ดั้งเดิมของมัน แก่บรรดาผู้ที่รักพระเจ้าอย่างแท้จริง พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงสำแดงความจริงที่เลื่อนหายไปจากความคิด และจะทรงสำแดงความจริงที่ใหม่อย่างสิ้นเชิงด้วย ผู้ที่กินเนื้อและดื่มโลหิตของพระบุตรของพระเจ้า จะนำความจริงจากหนังสือดาเนียลและวิวรณ์ออกมา ซึ่งเป็นความจริงที่ดลใจโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาทั้งหลายจะเริ่มกระตุ้นพลังที่ไม่อาจถูกยับยั้งได้ ริมฝีปากของเด็กทั้งหลายจะถูกเปิดออกเพื่อประกาศความล้ำลึกที่ถูกซ่อนไว้จากจิตใจของมนุษย์ทั้งหลาย องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเลือกสิ่งทีโลกนี้ถือว่าโงเขลา เพื่อให้ผู้มีปัญญาต้องอับอาย และทรงเลือกสิ่งทีอ่อนแอของโลก เพื่อให้ผู้มีกำลังต้องอับอาย”

“พระคัมภีร์ไม่ควรถูกนำเข้ามาในโรงเรียนของเราเพื่อถูกค้นไว้ระหว่างความไม่เชื่อ พระคัมภีร์จะต้องถูกวางให้เป็นรากฐานและเนื้อหาสาระของการศึกษา เป็นความจริงทีว่าเรารู้จักพระวณะของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์มากกว่าทีเราเคยรู้ในอดีต แต่ยังมีอีกมากทีจะต้องเรียนรู้ ควรใช้พระคัมภีร์ในฐานะพระวณะของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์

และยกย่องให้เป็นสิ่งแรก สิ่งสุดท้าย และสิ่งดีที่สุดในทุกสิ่ง
แล้วการเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณที่แท้จริงจะปรากฏให้เห็น
นักเรียนจะพัฒนาลักษณะนิสัยทางศาสนาที่สมบูรณ์แข็งแรง
เพราะเขาทั้งหลายรับประทานเนื้อและดื่มโลหิตของพระบุตรของพระเจ้า
แต่ถ้าไม่ได้รับการเผื่อรางวัลและบำรุงเลี้ยง สุขภาพของจิตวิญญาณก็เสื่อมถอย
จงอยู่ในช่องทางแห่งความสว่าง จงศึกษาพระคัมภีร์ ผู้ที่ปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อจะได้รับพระพร
พระองค์ผู้ไม่ทรงยอมให้งานที่ซื่อสัตย์ใด ๆ ปราศจากบำเหน็จ
จะทรงสวมมงกุฎแก่การกระทำทุกอย่างแห่งความภักดีและความเที่ยงธรรม
ด้วยสำแดงพิเศษแห่งความรักและความโปรดปรานของพระองค์” Review and Herald, August 17,
1897.